

(המשך מעמוד 37)

המוזן ישולם על-ידי משרד הביטחון. היא הוציאה צ'קים ללא כסיו, הסתכבה וגעצרה. באוקטובר 1986 הוכרזה עבריינית נמלטת, ונשלחה לאבו-כביר. שם הכיר רה את גיתית איואלוב. מאחר ששתי תינו בעלות-השכלה, יכולנו לדבר אנגלית כרי שהסוהרות לא יבינו, והת-יירדנו."

חוקריהמישטרה היו ערים לידירות בין השתיים, ומאחר שבאותה תקופה ניסתה המישטרה נואשות להשיג ראיות נגד גיתית על רצח בעלה, הציעו החוקרים למיכל להקליט את גיתית בתאה. התנאי היה שמכל תיכנס לבייתהמעצר כשהיא מצוידת במכשיר הקלטת סמוי, ותקליט את גיתית. בת מורה הובטח למיכל כי כל התיקים התלויים נגדה יבוטלו.

מיכל נטרה להקליט את גיתית, אבל זו לא הודתה באשמתה, אלא להריפך, הכריזה על הפותה. החוקרים לא

סניגור קרייטר. תשמע, חמוד, אתה הרגת אותו!

היו מרוצים מההקלטה שהשיגה מיכל, ולריברי מיכל התכחשו לחלוטין להסכם שנעשה לפני ההקלטה.

מיכל, אשה נמרצת היודעת לעומד על שלה, לא ויתרה למישטרה. היא הגישה בג"ץ נגד המישטרה, בעזרת עורכי-הדין אילן קרייטר.

באותה תקופה היתה מיכל גרושה שגידלה שני ילדים ברירה שכורה כי הרצליה. במרס השנה, טילפנה חברתה של מיכל לתוכנית הרדיו חבר מאותו כוכב, ומסרה את מיספר-הטלפון של מיכל, ללא ידיעתה, כדי שגברים מ-עוניינים יתקשרו אליה. מיכל אמרה כמה מילים ברדיו, ואחרי-כן התקשר אליה בחור שהופנה על-ידי עורכת תוכנית-הרדיו, ואמר לה כי מצאה חן בעיניו.

בחורה היה יואל פטאו. "באותו ערב הוריי הלכו לחתונה, הייתי לכרי בבית, הייתי קצת חולה, והיה לי נורא משעמם. שמעתי את קולו של מיכל ברדיו והוא מצא חן בעיניי, והחלטתי להתקשר."

למחרת נפגשו השניים ומצאו אהבה חדשה. יואל עבר להתגורר עם מיכל ושני בניה, ומאז הם גרים יחד. מיכל נכנסה להריון, והיא כיום בחורש הרביעי ל-הריונה.

"אנחנו מתחתנים בחודש הבא, ונד-מין לחתונה את צוות התוכנית חבר מאותו כוכב." אמרו השניים בחיוך.

נקמה על בג"ץ

מורת שיואל מצא לו אשה חד-שה וילדים חדשים, רצח בכל זאת

לראות את בנו הקטן מנישוואו למאיה. לשם כך התנהלו הליכים שונים בבתי-המשפט ובבית-הדין הרבני, בהם ניי-דונו שאלות של מוזנות-הקטין וזכות הביקור של אביו אצלו. צו אחד התיר לאב לקחת את הילד אליו פעם בשבועיים, לסוף-שבוע. אך לם הילד, שאינו רגיל לחברת אביו, התנגד ללכת, וגם מאיה והוריה חששו להוציא את הילד מחברתם. עובדת סוד-צייאלית ניסתה לתווך בין הצדדים ולה-ציע תוכנית פגישות שבועיות, כדי לקרב את הילד לאביו, לפני שיבוא לבלות אצלו סוף-שבוע.

המישפטים הללו נמשכים עד היום, והריון האחרון נערך כרבות ב-15 כי-יוני, יום מותו של שפירו.

מאיה נישאה בנובמבר שעבר ליגאל גולרשטיין, סרן בצבא-הקבע. הוא אר-הב את בנה של מאיה ומתייחס אליו כאל בנו. מאיה נכנסה להריון והיא כי-עת בחודש השמיני להריונה. מאיה-אומרת כי יואל הצליח להשיג את מיס-פרטהלפון החדש שלה ושל בעלה מידידה משותפת, ומאז מטרידים מיכל-יואל גם את הוריה וגם את הורי יואל-יומם ולילה.

מאיה הקליטה שיחות-טלפון בהם-נשמע קול אשה הרומה מאוד לקולה של מיכל. האשה מגדפת ומחפרת את-מאיה וקוראת לה בשמות-גנאי.

"אני לא יודעת מה הם רוצים ממני",-אומרת מאיה. "אבל אני בטוחה שזה לא-הראש של יואל. היו לו כבר בחורות-קודם, ואף פעם לא היו עניינים כאלה. זה רק הראש של החברה שלו."

יואל ומיכל מצידם מכחישים בכל-תוקף כי הטרידו את מאיה או את בני-מישפחתה. הם נשבעים כי מעולם לא-טילפנו להוריה של מאיה ולא הודיעו-להם על תאונת-הרכבים המדומה. להי-פך, הם טוענים כי מאיה ובעלה הם-המטרידים אותם.

גם הם הציעו לפני העולם הזה-שיחות מוקלטות, בהן נשמע קולו של-גבר, המציג את עצמו כיגאל והמבקש-לדבר עם יואל ואומר: "תשמע חמוד, אבא של מאיה נפטר ואתה הרגת אותו! אחרי שיגמר השיבוע, אני אגמור-איתך את החשבון!"

מייד אחרי התקשרה בחורה ואמרה-ליואל: "תראה, יא מאניאק, אני גומרת-אותך! שמעת אותי? התיכת זבל!"

אחרי מורה כי היו אלה שיחות שלה-לרבניה, כאשר שמעה על מות אביה, השתלבה בכאב וכעס, ולכן טילפנה-ליואל ואמרה את מה שאמרה.

מאיה אמרה בטוחות כי מות האב נג-רם בעיקבות סיבוך שנוצר משיחת-טלפון של יואל.

מייד לאחר השיבוע נעצרה מיכל-חן ברירתה בהרצליה, בחשד הריונה. כאשר שמעה מיכל כי התלונה הגיעה ממישטרת ראשון-לציון, הבינה כי המ-דובר במאיה. היא חשבה כי הכוונה-לריון המישפטי שערך ביום מותו של-האב. בו נקבע שיואל יכול לבקר אצל-בנו פעמיים בשבוע ולקחתו לטייל. יואל ומיכל חשבו כי ידיעה זו הכעיסה-את הסב וגרמה למותו.

מיכל מכחישה כל קשר לשיחת-ה-טלפון הקלטת, ושוחזרה למחרת מי-ביתהמעצר.

היא טוענת כי נהגו בה באכזריות מיוחדת. מיכל ועורכי-דינה, אילן קריי-טר, התלוננו כי היחס שקיבלה מיכל-המישטרה הוא נקמה על הבג"ץ שהי-גישה.

מייד עם שיחרורה של מיכל הסגיר-עצמו יואל למישטרה. כאשר אמרו לו-שיש הקלטה של שיחת-הטלפון בדבר-תאונת-הרכבים, אמר יואל: "קצת אנני-שקט, כי יתברר שזה לא קולי, ואני לא-קשור לעניין."

אבל חוקריהמישטרה אמרו לו כי-היתה זו רק תחבולה כדי להכשילה, ואין בעצם כל הקלטה של אותה שיחה. גם יואל שוחרר ממעצרו לאחר שהי-חקירה הסתיימה. הוואטרים אמרו לי שיגישו תביעה נגד יואל ומיכל על הריגה או גרימת-מוות. אני בטוחה שיהיה כתבי-אישום, אמרה מאיה, המצטערת מאוד שהיה-עליה לחזור לדפי העיתונות כפרשה-פלילית חדשה.

מדוע מת איש-כסית

(המשך מעמוד 10)

"אינני יכול לדעת מה היה מצבו של איש-כסית. יכול להיות שפיתח את האירוע שגרם למותו ברוקת האי-חרונות של חייו.

בכל מיקרה, באדם המתלונן על-כאבים בחזה רצוי לטפל מייד. נמויחד-אם המתלונן הוא אדם צעיר. התקף-לב-אצל אנשים צעירים מסוכן יותר מהתקף-לב התוקף מבוגרים. שכן, ליבם של צעירים עדיין לא התרגל-למצבים של אספקת-דם לקויה ללב, כעור שאצל מבוגר הלב כבר רגיל-למצבים כאלה."

הפרופסור דן מיכאלי, מנהל בית-

איש-כסית ותמונת בתו האם היה צריך למותו

החולים איכילוב, מתייחס לשעה-הרשומה על תעודת חדרהמיון כשעת-ההגעה לבית-החולים. "איש-כסית הגיע בכוחות עצמו, נרשם כאשנב הקבלה ומייד נבדק על-ידי רופאה. היא מצאה שהוא במצב-גופני טוב, בהכרה, משתף-פעולה. הוא סיפר על כאבים בחזה, מלווים בחוזה, הנמשכים מזה שעתיים וחצי. הרופאה גם ראתה שהוא מאוד שמן, עוברה-שכרדי-כלל אינה מעירה על בריאות-טובה.

"היא בדקה לו את לחץ-הדם, גילתה שהוא גבוה מאוד. הדופק היה-סרי. בריקת האק"ג היתה תקינה. האחות התבקשה לבצע בדיקות-דם-ושתי.

"הטיפול בו היה מהיר ועיל. נכון-שלא תמיד בודקים במהירות את-החולים שלנו בחדר-המיון. לא כך קרה-במיקרה של איש-כסית.

"חצי שעה אחרי-כן איבד איש-כסית את ההכרה והגיע למצב של רוס-לב, דוס-נשימה ופירפור חרירי-הלב. גינסו להחיות אותו בעזרת-הנשימה, וריקות-ארנלנין ועיסוי-לב-תפוח. בש-עה 8 ר-15 הופסקה החייאה."

הרופאה שטיפלה בו מסרבת להת-ראיין. למיכאלי יש תלייתים של מיס-מכים ועדויות המוכיחים כי מיכל-קידר טועה ומטעה, וכי הצדק עימו. שוב ושוב הוא טוען, כי איש-כסית-הגיע לחדר-המיון בשעה 6.48, וטופל-במהירות.

כולם צודקים

האמת, כנראה, טמונה אי-שם בתווך. כל אחד מהעדים גם צודק וגם טועה. הנהג אומר אמת: איש-כסית הגיע בשעה 6.20. מיכל קידר גם היא לא משקרת לחלוטין: איש-כסית לא טופל מייד. פרופסור מיכאלי גם צודק וגם טועה: איש-כסית נרשם בשעה 6.48, אולם זו לא היתה שעת-בואו המדוייקת.

ייתכן ש-28 הדקות אשר חלפו בין-שעת-ההגעה לרגע הטיפול, היו הד-קות שחרצו את גורלו. אחרי-כן, כשי-החלו מטפלים בו, אכן עשו זאת הרופ-אים ביעילות. כעבור חצי שעה מת.

שרה ליבוביץ

במדניה

מישפט עד מומחה לשקר

מי היה הפרקליט שיעיד כעד-מומחה, כי לעורדין מותר לשקר לבית-המישפט?

ראש לישכת עורכי-הדין, יעקב רובין, ביקש מהשופטת שושנה ברמן בקשה מיוחדת ויוצאת-דופן. הוא ביקש להביא עד-מומחה, עורדין מן-השורה הראשונה, שיעיד כי תפקידו של עורדין הטוען בפני בית-המיש-פט אינו לקבוע מהן העובדות, או מהי-האמת העובדתית או המישפטית, אלא להציג את גירסתו מרשו. כפי שנמסרה-לו. כלומר, כי לעורדין מותר לשקר-לבית-המישפט, בשם מרשו.

בקשה מיוחדת זו ביקש עורדין רובין במישפטו של עורדין אכרהם-אייזמן מנתניה, הגאשם בבית-המישפט

פרקליט מיכה כספי, חותן הנאשם

בתל-אביב בעבירות של שיבוש הלי-כיימישפט, השמדת ראיות וקשר להרי-נות את שילטונות-המס. **מחשבה שניה.** לאחר שהתרי-בעת, הלנה ביילין, הביאה את כל עדיה וגם הסניגור סיים את הבאת עדיה-ההגנה, פנה רובין לבית-המישפט ושטח את בקשתו.

התובעת הביעה את פליאתה על-כך שרוצים להביא עורדין כעד-מומחה, שיקבע אם עורדין אחר עבר עבירה-פלילית. היא ציינה כי את כתבי-האישום נגד אייזמן הגיש עורדין מן-השורה הראשונה, היועץ המישפטי-לממשלה, ובכך הביע את רעתו שהוא-חושב כי נעברה עבירה. השופטת ברמן היררהה דקות אחד-דקות אחת כך החליטה שאין מקום-להביא עד כזה. אבל בישיבה הבאה, שהתקיימה אחרי שבוע, פנה בית-המישפט אל הצדדים ואמר כי שינה-את החלטתו הקודמת.

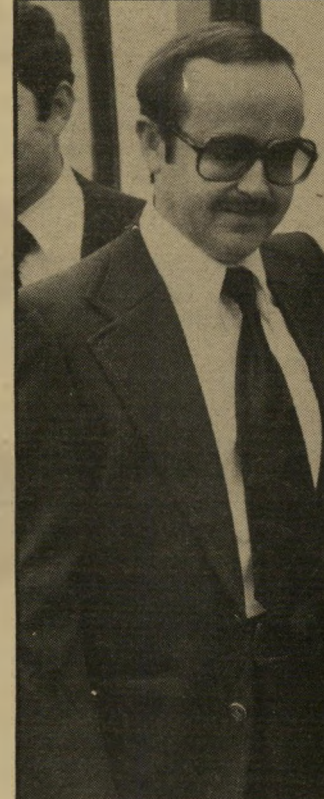
לאחר מחשבה שניה החליטה השר-פסת ברמן להתיר את הבאתו של עד-מומחה מטעם ההגנה, שיהיה מישפטן-מובחן, אשר שמו טרם נמסר לבית-המישפט, וכשי שיעיד כי אין לעורדין-הריון אחריות לאמיתותן של העובדות-אותן הוא טוען בבית-המישפט.

אדם רביעי. במיקרה של עורדין-הרין אייזמן היו העובדות מרתקות:

נאשם אייזמן מישפחת עורכי-דין

אייזמן ייצג את בעליו של מועדון-לילה בנתניה. הוא ניהל בקיץ 1982 משאומתן למכירת המועדון. ביולי-נחתם חוזה במישרו של אייזמן-למכירת המועדון, בסכום של 75 אלף

פרקליט מיכה כספי, חותן הנאשם

דולר, כאשר המחיר האמיתי היה 210 אלף דולר. ההפרש לא נרשם בחוזה, ובכך נקשר קשר להונות את שילטר-נות-המס. באתו המעמד הוחלט ששמו של-אחד הקונים לא יופיע בחוזה, בגלל-עברו הפלילי. אולם המישטרה החי-ליטה לסגור את המועדון בכל זאת.

או פנה אייזמן לבית-המישפט-הגבוה לצדק בעתירה נגד עריית-נתיבה והמישטרה. הוא צירף תצהירים-שבהם נאמר כי בעלי המועדון הם רק-שלושה אנשים, למרות שידע היטב כי-גם לאדם הרביעי, בעל העבר הפלילי, יש חלק בנכס. הוא גם ערך תצהיר-שבו נכתב שהאדם, בעל העבר הפי-לילי, אינו שותף במועדון.

בכך, טוענת עורכת-הדין ביילין, עשה אייזמן עבירה של שיבוש הליכי-מישפט. **שורה ראשונה.** עורדין רובין טרם הצהיר מי יהיה העד-המומחה מן השורה הראשונה שיעיד-לפני בית-המישפט. ביחס לזהותו נע-רכים ניוושים פרועים בין עורכי-הדין. יש הטוענים כי העד יהיה עורדין-הרין או מיכה כספי, שהוא חותנו של-אייזמן.

אילנה אלון

* עם בנו. אסף כספי, אחיו של-רמי כספי וגיסו של אייזמן.